یادداشت

بگذارید چیزی از ارزش‌هایمان کم شود!

سحرطلوعی

یکی از سـخت‌ترین و عذاب‌آورترین کارهای این روزها، نشستن پای گزارش، تفسیر و اجرای مجریان ورزشی صداوسیماست. بازی‌های آسـیایی ژاپـن (ناگویا/ آیچی) برگزار می‌شـود و طبـق معمول مجریان ورزشـی وطنی تـلاش می‌کنند به وقت شکسـت، چیـزی از ارزش‌های بازیکنان تیم‌های ملی‌مان در رشـته‌های مختلف کم نشود، غرورمان خط نیفتد، داور و تبانی و دست‌های پشت پرده و غیب را علت‌العلل باخت‌ها معرفی کننـد و در عوض با همان داده‌های جعلی و نادرسـت، تیم‌های ملی کشورهای حاشیه خلیج فارس را دست بیندازند و مسخره کنند؛ شاید جبران ناکامی‌های برخی تیم‌های ملی، داخلی شود.

ندیـدن و خاموش‌کردن تلویزیون یا بسـتن صـدای گزارش‌ها یکی از روش‌هاست، اما ندیدن و نشنیدن چاره کار نیست؛ اگر بود باید تا امروز و از این‌همه بی‌اقبالی عمومی به انواع برنامه‌های صداوسیما، تغییری حاصل و درسی گرفته می‌شـد. اما دروغ چرا، این‌همه دیدن، نوشتن، نقدکردن و گفتن هم نتیجه‌ای نداشـته اسـت. فقط اینکه در تاریخ ثبت شـده که ما نوشـتیم، گفتیم و راه را نشـان دادیم، اما آش همان آش و کاسـه همان کاسـه بوده و هسـت و خواهد بود؛ همچنان مجریان ورزشی برای تحقیر کشـورهای حاشـیه خلیج فارس مساحت و جمعیت‌شـان را که کوچک اسـت و کم، انـدازه می‌گیرند و از ورزشـکاران خارجی اسـتخدامی آنها برای تیم‌های ملی‌شـان می‌گویند و از تلاش‌هـای مذبوحانه داوران برای گرفتن حال ورزشـکار ایرانی. اما نمی‌گویند خارجی‌هایی که به استخدام تیم‌های ورزشی کشورهای حاشـیه خلیج فارس درمی‌آیند، جز در موارد نـادر، بازیکن درجه یک به حسـاب نمی‌آیند و از قضا بـه همین دلیل در تیم‌های ملی محـل تولد خود جایگاهی ندارند و مجبور به تغییر تابعیت شده و اغلب به کشـورهای حاشیه خلیج فارس کوچ کرده‌اند. همان‌طور که برخی کشـتی‌گیران وطنی ما چاره‌ای جز ترک وطن نداشـته‌اند... . اما نمی‌گوینـد عمده پول نفت این کشـورها به‌جای آنکـه از ناکجاآبادها و تراسـتی‌ها سر در بیاورد، خرج اعتلا و پیشـرفت ورزش‌شان شده. هرچند گلخانـه‌ای، هرچنـد حتی گاهی نـاکام، که خب به دلیـل کمبود نیروی انسـانی چاره‌ای جز این ندارند. همه اینها به کنار، مگر استخدام بازیکنان خارجی برای تیم‌های ملی خلاف قانون است که هر بار در هر تورنمنت و مسابقه‌ای که پای رقابت با کشورهای حاشیه خلیج فارس به میان می‌آید، ایـن تحلیل‌های ناقص و نخ‌نما تکرار می‌شـود و نتیجه‌ای هم ندارد؟ این مجری‌کارشناس‌ها به‌جای آنکه بگویند قزاقستان چه کرد که در روز پنجم بازی‌ها، ۱۷ مدال دارد و در رتبه چهارم ایسـتاده است یا کره جنوبی نتیجه کـدام برنامه‌اش را می‌گیـرد که در حال حاضر با ۳۵ مدال سـوم جدول رده‌بندی است، به قطر، امارات و بحرین گیر داده‌اند که با بازیکنان خارجی استخدامی مسیر پیروزی را برای تیم‌های ملی ایران در این بازی‌ها سخت کرده‌اند.

واقعیت اینکه درجازدن ما در ورزش نتیجه نوع نگاهمان به این عرصه اسـت و هیچ ربطی به کشورهای دیگر خاصه کشـورهای حاشیه خلیج فـارس ندارد. اینکه ما نمی‌توانیم هیچ تورنمنت بزرگ آسـیایی و جهانی را مثل بازی‌های آسـیایی، جام ملت‌ها و جام جهانی برگزار کنیم، اما قطر و عربسـتان می‌توانند، مشکل در توانایی آنها نیسـت، در ناتوانی ماست. نشسـتن و مسـخره‌کردن و حتی از میزبانی ژاپن ایرادگرفتن کار سـاده‌ای اسـت؛ نه اینکه میزبانی ژاپن بی‌کم‌وکاست و عاری از خطا باشد که حتما نقـص دارد، اما ما در این چهار دهه میزبان کدام رویداد ورزشـی در ابعاد بازی‌های آسـیایی و جام ملت‌ها و جام جهانی بوده‌ایم و گل به سـر دنیا زده‌ایم که این‌قدر سـر دیگر سرگران هسـتیم؟ یادمان باشد لیگ نخبگان فوتبال آسـیا برگزار می‌شود و نمایندگان ما اجازه ندارند در کشور خودمان مقابل تیم‌های دیگر میزبانی کنند. عراق می‌تواند، اما ما نه.

به‌وقت باخت‌ها و ناکامی‌ها، کمی صبر کنیم، کمی خونسـرد باشـیم، کمی منطقی به مسـابقات و رشـته‌ها نگاه کنیم و اجازه بدهیم مسابقات والیبال، کشتی، وزنه‌برداری و تکواندوی بازی‌های ناگویا شروع شود، شاید روزهای خوب مدال‌گیری کاروان ایران هم از راه برسـد. برای افتخارکردن نیازی به دسـت‌انداختن تیم‌های دیگر نیسـت. می‌توانیم به درخشـش تیم کاراته زنان و مردان افتخار کنیم و از برنز بسـکتبال خوشحال باشیم. می‌توانیم به این فکر کنیم در سـالی که تیم‌هـای ملی‌مان باید برای این مسـابقات آماده می‌شدند، کشـور درگیر دو جنگ بوده و ورزشکاران هم متأثر از این وضعیت روحیه و توان لازم را برای مقابله با رقبایشان ندارند.

بررسی ناکامی تیم امید با بازیکنان چند ده میلیاردی لیگ برتری در مسابقات آسیایی

فاجعه در ناگویا

عکس: مجتبی صالح، فدراسیون فوتبال

سـپهر خرمی: قرار بود تیم امیـد ایران در بازی‌های آسـیایی ناگویا، بعد از سـال‌ها ناکامی، دوباره بـرای فوتبال ایران مدال بیاورد؛ قرار بود نسلی که سال‌ها درباره آینده‌اش حرف زده‌ایم، بالاخره در یک تورنمنت رسـمی خودش را نشـان بدهد. اما همـه این قرارها در ۹۰ دقیقه مقابل کره شـمالی دود شـد و به هوا رفت. تیم حسـین عبدی در شـرایطی که با یک امتیاز هم می‌توانسـت به مرحله بعد برسـد، بعد از گل زودهنگام امیرحسین حسین‌زاده، چهار بار دروازه‌اش باز شد تا شکست ۴ بر یک، پایان کار امیدها در ناگویا باشد. ایران با چهار امتیاز سوم شد و کره شمالی با همین تعداد امتیاز اما تفاضل گل بهتر، به یک‌چهارم نهایی رفت. ایران پیش از این مسابقه امارات را ۳ بر یک برده و مقابل چین بدون گل متوقف شـده بود. یعنی چهار امتیاز داشت، اما نه آن چهار امتیاز به صعود رسید و نه نمایش آخر چیزی برای دفاع باقی گذاشت.

عملکرد ضعیف حسین عبدی؛ یک مسیر و چند حذف

شاید برای ارزیابی حسین عبدی باید از یک سؤال ساده شروع کـرد: خروجی تیم‌های او در مسـابقات مهم چه بوده اسـت؟ تصویر منتشرشـده‌ای کـه تاریخچه فوتبال ایـران در بازی‌های آسیایی را کنار وضعیت تیم‌های پایه قرار داده، یک واقعیت تلخ را یادآوری می‌کند؛ اینکه فوتبال ایران سال‌هاسـت در رده‌های مختلف، از امید گرفته تا جوانان و نوجوانان، بیشـتر از آنکه به پایـان موفقیت‌آمیز برسـد، با واژه «حذف» سـروکار دارد. حالا تیم امید هم به این فهرسـت اضافه شده اسـت. البته انصاف این اسـت که همه نتایـج دوران مربیگری عبـدی را نمی‌توان شکست مطلق نامید. تیم نوجوانان ایران در جام جهانی ۲۰۲۳ از گروهـش صعود کرد و حتـی برزیل را شکسـت داد، اما در یک‌هشتم نهایی مقابل مراکش در ضربات پنالتی حذف شد. تیم جوانان نیز در جام ملت‌های زیر ۲۰ سـال آسیا ۲۰۲۵ از مرحله گروهـی بالا آمد، اما در یک‌چهارم نهایـی برابر ژاپن در ضربات پنالتی شکست خورد و از مسـابقات کنار رفت. حالا در سومین پروژه، تیم امید به عبدی سـپرده شد؛ تیمی که قرار بود مرحله بعد را ببیند، اما حتی فرصت رسیدن به بازی‌های حذفی را هم پیدا نکرد. ایران در ناگویا ابتدا امارات را برد، برابر چین مسـاوی کرد و در بازی آخر با یک تسـاوی می‌توانسـت صعود کند. اما مسـابقه‌ای که باید کنترل می‌شـد، به یک فروپاشی تبدیل شد. ایران در دقیقه ۱۷ با گل حسـین‌زاده پیش افتاد. همه‌چیز برای یک پایان آرام آماده بود. اما در سـه دقیقه پایانی نیمه اول، دو گل خوردیم و با شکسـت به رختکن رفتیـم. نیمه دوم هم دو گل دیگر دریافت شد تا نتیجه ۴ بر یک روی تابلو بنشیند. عبدی بعد از بازی گفت این شکسـت برایش «غیرقابل قبول» است و از مردم عذرخواهی کرد. مشـکل فقط چهار گل نیست؛ مسئله این اسـت تیمی که برای صعود فقط یک امتیاز می‌خواست، در مهم‌ترین مسابقه‌اش چنان از هم پاشید که حتی تفاضل گلش را هم از دسـت داد. کره شـمالی با چهار امتیاز و تفاضل مثبت یک، دوم شـد و ایران با چهار امتیاز و تفاضل منفی یک، سـوم. این همان جایی است که نمی‌شود همه‌چیز را گردن بدشانسی، اشـتباه فردی یا «روز بد فوتبـال» انداخت. تیم امید برای چنین روزی ساخته می‌شود؛ برای روزی که مسابقه سخت است، برای روزی که حریف گل می‌زند و برای لحظه‌ای که تیم باید خودش را جمع کند. اما ایران نتوانست.

از روزهای قهرمانی تا سال‌های بی‌مدالی

اگر امروز شکسـت ۴ بر یک مقابل کره شمالی را یک اتفاق بدانیم، تاریخ بازی‌های آسیایی اجازه نمی‌دهد این اتفاق را جدا از گذشـته ببینیم. فوتبال ایران در بازی‌های آسـیایی روزگاری یکی از قدرت‌های اصلی قاره بود. نخستین طلای فوتبال ایران در این مسـابقات در تهران ۱۹۷۴ به دست آمد. بعد از آن، در پکن ۱۹۹۰ و بانکوک ۱۹۹۸ نیز ایران قهرمان شـد. در بوسـان ۲۰۰۲ هم تیـم ایران چهارمین طلای تاریخ خود را به دسـت آورد. در پکن ۱۹۹۰، علی پروین هدایت تیم را برعهده داشـت؛ تیمی کـه بازیکنان بزرگـی مانند احمدرضا عابـدزاده، جواد زرینچه، سـیروس قایقران، ناصر محمدخانی و فرشـاد پیوس را در اختیار داشـت. پروین در همان سال‌ها هم‌زمان سرمربی پرسـپولیس بود و با همان نسل، طلای بازی‌های آسیایی را به ایران رساند. هشت سال بعد، نوبت منصور پورحیدری بود. تیم ایـران در بانکوک ۱۹۹۸ در فینال کویت را ۲ بر صفر شکسـت داد؛ علـی کریمی و کریم باقری گل‌های ایران را زدند تا فوتبال ایران برای سومین بار در هشت سال قهرمان بازی‌های آسیایی شـود. آن روزها، قهرمانی بـرای فوتبال ایران یـک رؤیا نبود، اتفاقی بود که تکرار می‌شد.

آخرین قهرمانی با برانکو؛ ۲۴ سال انتظار

آخریـن قهرمانـی فوتبال ایـران در بازی‌های آسـیایی به بوسان ۲۰۰۲ برمی‌گردد؛ دوره‌ای که تیم ایران با هدایت برانکو ایوانکوویچ راهی مسابقات شد. از سال ۲۰۰۲، فوتبال بازی‌های آسـیایی وارد عصر تیم‌های زیر ۲۳ سـال شد و ایران در همان نخسـتین دوره با این فرمت، قهرمان شد. در نیمه‌نهایی، ایران مقابل کره جنوبی به تساوی بدون گل رسید و در ضربات پنالتی پیروز شـد. سپس در فینال، ژاپن را ۲ بر یک شکست داد. جواد کاظمیان و محسـن بیاتی‌نیا گل‌های ایران را به ثمر رساندند تا چهارمین طلای فوتبال ایران در بازی‌های آسـیایی ثبت شود. نکتـه قابل ذکر این اسـت که تیم امید ایران در آن دوره سـه بازیکن بالای ۲۳ سـال به نام‌های یحیی گل‌محمدی، ابراهیم میرزاپور و علی دایی را به این مسـابقات برده بود اما پدر علی دایی بعد از دیدار سـوم دور گروهی فوت شد و دایی به ایران برگشـت. در واقع امیدهای ایـران در دور حذفی با دو بازیکن بالای ۲۳ سـال و بدون اصلی‌ترین یار خود ادامه داد و طلایی شد. حالا ۲۴ سـال از آن روز گذشته است، ۲۴ سالی که در آن فوتبال ایران دیگر حتی به فینال هم نرسـیده است. در دوحه ۲۰۰۶، ایـران آخرین مدال خـود را گرفت؛ برنـز. تیم ایران در نیمه‌نهایـی ۲ بر صفر به قطر باخت، امـا در دیدار رده‌بندی با گل محسـن یوسفی در وقت اضافه، کره جنوبی را یک بر صفر شکست داد و سوم شـد. از آن زمان، دیگر مدالی برای فوتبال ایران در بازی‌های آسـیایی به دسـت نیامده است. بعد از آن، در گوانگـژو ۲۰۱۰ چهارم شـدیم. در اینچئون ۲۰۱۴ در مرحله گروهـی کنار رفتیـم. در جاکارتـا ۲۰۱۸ در یک‌هشـتم نهایی حذف شـدیم و در هانگژو ۲۰۲۲ در یک‌چهـارم نهایی مقابل هنگ‌کنگ شکست خوردیم. و حالا ناگویا؛ حتی مرحله حذفی هم نرسـیدیم. این یعنی پنج دوره متوالی بدون مدال؛ روندی که دیگـر نمی‌توان آن را صرفا به یک مربی، یک نسـل یا یک مسابقه نسبت داد.

خجالت نکشید؛ دستاوردسازی کنید!

حالا بخش جذاب ماجرا شـروع می‌شـود؛ همان بخشی کـه فوتبال ایران در آن تخصص ویژه‌ای دارد: تبدیل شکسـت به دسـتاورد. تیم امید ایران چهار امتیاز گرفته اسـت؛ یک برد مقابل امارات، یک مسـاوی مقابل چین و یک شکسـت مقابل کره شمالی. اما نتیجه نهایی چیست؟ سومِ گروه و حذف. کره شمالی هم چهار امتیاز دارد، اما صعود کردَه است. چرا؟ چون تفاضل گل بهتری دارد. فوتبال همین اسـت. مسـابقات برای این طراحی نشـده‌اند که تعداد امتیازهـا را جدا از رتبه نهایی جشـن بگیریم. اگر قرار باشـد چهار امتیـاز و حذف از مرحله گروهی را دسـتاورد بدانیم، پس اساسا دیگر شکست معنایی ندارد. می‌تـوان از هر حـذف، یک نکته مثبت بیرون کشـید. می‌توان گفت تیم جنگید، می‌توان گفت بازیکنان جوان بودند، می‌توان گفت یک برد داشتیم، می‌توان گفت تا روز آخر شانس صعود داشتیم و در نهایت هم گفت: «تجربه خوبی برای آینده بود». همین ادبیات را پیش از این هم در تیم ملی بزرگسـالان دیده‌ایـم. در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، تیم ملی ایران در گروه B با سه امتیاز سوم و حذف شد؛ انگلیس صدرنشین شد، آمریکا دوم، ایران سـوم و ولز چهارم. ایران یک برد مقابل ولز داشت، اما با شکسـت مقابل انگلیس و آمریکا از صعود بازماند. حالا قرار است چهار امتیاز تیم امید را به رخ بکشیم؟

اما اول بگویید چرا کره شمالی با همان چهار امتیاز صعود کرد و ایران حذف شـد؟ چرا تیمی که فقـط به یک امتیاز نیاز داشـت، چهار گل خورد؟ چرا تیم امید بعد از ۲۰ سـال هنوز نتوانسته مدال بازی‌های آسیایی را تکرار کند؟ مسئله اینجاست که «چهار امتیاز» به‌تنهایی هیـچ جامی نمی‌آورد؛ همان‌طور که «سـه امتیاز» در جـام جهانی برای تیم ملی بزرگسـالان کافـی نبود. تاریخ اما چیـز دیگری می‌گوید. فوتبـال ایران در ۱۹۹۰ قهرمان شـد، در ۱۹۹۸ قهرمان شـد، در ۲۰۰۲ با برانکو قهرمان شـد و در ۲۰۰۶ آخرین مدالـش را گرفت. بعد از آن، هـر دوره یک پله عقب‌تر رفتیم؛ تا اینکه حـالا در ناگویا حتی از گروه هم صعود نکرده‌ایم. چهار گل کره شـمالی شاید تلخ باشد، اما اتفاقا همین تلخی می‌تواند یک فرصت باشد؛ فرصتی برای اینکه بالاخره به‌جای ساختن «دستاورد» از حذف، درباره چرایـی حذف حرف بزنیم. تیم امید ایران در ناگویا چهار امتیاز گرفت و حذف شـد. این نه فاجعه‌ای است که با یک شکست همه‌چیز را تمام‌شـده بدانیم و نه دسـتاوردی که بخواهیم با چند آمار مثبت روی آن سرپوش بگذاریم. این یک حذف دیگر اسـت؛ در ادامه ۲۰ سال بی‌مدالی و شاید مهم‌ترین سؤال بعد از ناگویا همین باشـد: فوتبال ایران قرار است چند سال دیگر از آخرین قهرمانی بگوید؟

فراتر از فوتبال

واریزپاداش بسکتبالیست‌ها

دبیرکل کمیته ملی المپیـک از واریز بلافاصلـه هفت میلیـاردو ۲۰۰ میلیون تومان پاداش مدال برنز تیم ملی بسکتبال مردان ایران در بازی‌های آسـیایی ۲۰۲۶ خبـر داد. مهـدی علی‌نژاد با اشـاره به مصوبـه هیئـت اجرایی دربـاره پاداش مدال‌آوران بازی‌های آسیایی آیچی-ناگویا گفت: طبق این مصوبه، پاداش مدال‌های طلا، نقره و برنز به ترتیب سه میلیارد، یک میلیاردو ۴۰۰ میلیون و ۴۰۰ میلیون تومان تعیین شده که در رشـته‌های تیمی هم دقیقـا همین مبالغ به‌ازای هر ورزشـکار پرداخـت می‌شـود. او ادامـه داد: تیم ملی بسـکتبال مردان به عنوان نخستین مـدال‌آور کاروان «فرشـتگان مینـاب»، ۱۲ بازیکن داشـت که بـا اختصاص ۴۰۰ میلیون تومان به هر نفر، مجموع پاداش بازیکنـان چهـار میلیـاردو ۸۰۰ میلیون تومان شد. همچنین طبق قوانین، معادل نصف پـاداش بازیکنان (دو میلیاردو ۴۰۰ میلیون تومان) به کادر فنی تعلق گرفت تا در مجموع هفت میلیاردو ۲۰۰ میلیون تومان به حساب فدراسیون واریز شود.

چهارمین فینالیست ووشو

سیدسهیل موسـوی، نماینده ساندای مـردان ایـران، در مبـارزه نیمه‌نهایـی مقابـل تورکان بایـف از ازبکسـتان قرار گرفت. نماینـده وزن منهای ۷۵ کیلوگرم کشورمان که برای رسیدن به این مرحله حریفانی از کشـورهای هند و کره جنوبی را برده بود، در مبارزه حسـاس پای فینال در همـان رانـد اول ۱۲ امتیـاز از حریف پیش افتاد تا چهارمین فینالیسـت باشد. موسـوی در فینال با برنده قزاقسـتان و چین تاپه مسابقه خواهد داد. در این وزن ۱۴ سـانداکار حضور داشتند. پیش از این نیز سوگند سـینکایی به فینال در بخش زنان راه پیدا کرده بود و شـجاع پناهی و عرفان محرمی نیز در بخش مردان راهی فینال شدند.

طلای تیم الکترونیک ایران

تیم فوتبال الکترونیک ایران با عبور از مالزی در فینال بازی‌های آسـیایی ناگویا، مدال طلای ایـن رقابت‌ها را به دسـت آورد تا سـاعاتی پـس از حذف تیم امید، یک طلای ارزشمند برای فوتبال ایران در ژاپن ثبت شود. حسن پاجانی و ابوالفضل آقایی‌نسب، نمایندگان ایران در رقابت‌های eFootball، در فینال مقابل تیم مالزی قرار گرفتنـد و در نهایت با برتـری ۳ بر صفر، قهرمانـی را از آن خـود کردنـد. در این مسـابقه، گلاش، انزو و مسـی، امباپه در ترکیب مجازی ایران قرار داشتند و سه گل تیم کشورمان را به ثمر رساندند تا ایران با یک نمایش مقتدرانه به مدال طلا برسد. براسـاس قوانین بازی‌هـای الکترونیکی هر تیمی که در سـه بـازی بتواند نتیجه را به سـود خود خاتمه دهد، در مجموع مسـابقه برنده می‌شـود. تیم ایران هم بدون واگذاری حتی یک بازی و قاطعانه قهرمان این دوره رقابت‌ها لقب گرفت.

جدول ۵۴۱۵ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- بسیار ضروری- از شناخته‌شده‌ترین فرم‌های موسیقی کلاسـیک- گور ۲- مجموعه‌ای هماهنگ و همخوان- درخشـان- خطـاط ۳- مجموعه‌ای از نقاشـی‌های رنـگ روغـن اثـر کلـود مونـه- روغن مـو ۴- جملگـی- دورتریـن- زندگی‌کردن ۵- شـیء- شـمار- از ادوات ورزش بدن‌سـازی ۶- اعشـاری- پشـت سـر هـم- کال ۷- واحـد سـنجش فرکانس- زاپـاس- بدبخت ۸- دویدن- فیلمی ساخته رسـول ملاقلی‌پور- قبل از ورزش- عنصری از گـروه هالوژن‌ها ۹- بنـای بلند چندین طبقـه- ستاره‌شـناس- دیـگ گرمابه‌هـای قدیم ۱۰- ابزار و وسـایل- شیرینی سوغات تبریز- مخفی ۱۱- نزدیک‌تریـن سـیاره بـه زمین- شـرم و حیا- مسـابقه اتومبیل‌رانی در مسیر مستقیم ۱۲- ظرف دوجداره برای نگهداری مایعات- مسـافر سرزمین عجایـب- نیم‌صدای سـگ ۱۳- مخفـف اگر- از جاذبه‌های گردشـگری شهر رشت ۱۴- دارای سنی متوسط- بیشه- دریا ۱۵- کشمکش لفظی- صاف و مسطح- بخش خارجی چیزی

عمودی:

۱- نیکو- داسـتانی از احمد دهقان، نویسـنده ادبیات دفاع مقدس- نوعی ظرف سفالی پرمصرف در گیلان ۲- غذایی از بادمجان- دختر دلاور ایرانی شاهنامه ۳- له‌شـده- نادان- دست در زبان آذری ۴- آدم گیـج راه می‌رود و می‌خـورد- جرئت- به راسـت متمایل‌شـدن ۵- شـهری در فلسـطین- پدرمرده- توطئه پنهانی ۶- آلبوم خط یا نقاشـی- نوعی بیمـاری التهابـی حاد- کلمه‌ای پرسشـی ۷- تحمل شنیدن سخنان دیگران را داشتن- به کار بستن قانون- پیش‌مقدمه مکالمه تلفنی ۸- دست‌ها- اندازه و مقـدار ۹- از جنس الیاف پنبه- نگاه‌کردن- از درجات نظامی ۱۰- رشـته‌ای در موسـیقی- اندیشه- وطـن ۱۱- همانندی- سـمت راسـت- آب‌نما ۱۲- از شـرکت‌های خودروسـاز ژاپنی- گواه- به رو خوابیده ۱۳- حیـوان معروف دانمارک- سـعی- ناشایسـت ۱۴- سـراینده شـعر نام جاویـد وطن- آرایش‌شـده ۱۵- پیامبران- بررسی و پژوهش- خورش لپه

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
			■						■						۱
							■					■			۲
		■													۳
■						■					■				۴
					■					■				■	۵
				■					■						۶
			■										■		۷
		■					■								۸
	■					■					■				۹
					■					■					۱۰
■				■					■						۱۱
			■					■						■	۱۲
												■			۱۳
		■					■								۱۴
					■						■				۱۵

حل سودوکو ۴۴۱۰

۶	۹	۳	۵	۴	۲	۷	۸	۱
۴	۸	۷	۱	۳	۹	۶	۲	۵
۱	۵	۲	۶	۷	۸	۴	۹	۳
۷	۶	۸	۴	۱	۳	۲	۵	۹
۵	۲	۱	۹	۸	۶	۳	۴	۷
۳	۴	۹	۷	۲	۵	۱	۶	۸
۹	۳	۴	۲	۵	۷	۸	۱	۶
۸	۱	۶	۳	۹	۴	۵	۷	۲
۲	۷	۵	۸	۶	۱	۹	۳	۴

۲	۹	۷	۶	۳	۵	۴	۱	۸
۴	۱	۵	۸	۲	۷	۳	۶	۹
۳	۶	۸	۱	۴	۹	۷	۲	۵
۱	۸	۳	۷	۹	۶	۵	۴	۲
۹	۷	۲	۳	۵	۴	۶	۸	۱
۶	۵	۴	۲	۱	۸	۹	۳	۷
۵	۲	۹	۴	۶	۱	۸	۷	۳
۷	۴	۱	۹	۸	۳	۲	۵	۶
۸	۳	۶	۵	۷	۲	۱	۹	۴

حل جـدول ۵۴۱۴

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
م	ا	ل	غ	■	ق	ا	ش	ع	ل	پ	■	ن	ش	ج	۱
ف	پ	■	ب	ا	س	ت	ن	ا	■	ا	ش	و	ی	ن	۲
ت	ل	ا	ط	ب	■	ی	ل	ج	ت	■	و	ش	ر	و	۳
ا	■	ی	ه	ل	ب	ا	■	ل	ع	ا	ف	■	ی	ب	۴
ح	س	م	■	م	د	ن	گ	■	ج	ن	ر	ا	ن	■	۵
■	ر	ا	ر	ب	ا	■	ا	ک	ب	ا	■	م	و	ش	۶
ش	گ	■	ن	و	ی	ر	و	ا	■	ر	ا	گ	ف	ا	۷
ب	ذ	ا	ج	■	ت	ا	و	ر	ک	■	س	ا	ر	خ	۸
ا	ش	ت	ر	ا	■	ه	ح	ل	ا	ص	م	■	ه	ک	۹
ن	ت	م	■	ی	ع	ی	ش	■	م	ا	ر	ح	ا	■	۱۰
■	ن	ی	ب	د	ب	■	ی	ر	و	د	■	ا	د	ا	۱۱
س	د	■	ر	ز	ا	و	■	ب	ا	ر	ح	م	■	ل	۱۲
ر	ی	ب	خ	■	د	ا	ب	ا	■	ا	و	ل	ا	م	۱۳
ک	م	ا	ی	س	■	د	ا	ی	ر	ت	ا	■	ی	ا	۱۴
ش	ه	ج	■	ه	د	ی	ک	ش	خ	■	س	ر	ا	س	۱۵

سودوکو سخت ۴۴۱۱

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۴			۳					
۵				۱		۴	۸	
		۷		۵	۸		۱	
۶								
۱	۳			۸			۲	۵
								۶
	۷		۵	۴		۲		
	۵	۱		۳				۴
					۲			۸

سودوکو ساده ۴۴۱۱

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۷	۵					۸	
	۳				۲		۴	
۶		۴	۷			۵	۱	۹
۵				۳		۱	۹	۴
			۹		۸			
۲	۶	۹		۴				۳
۷	۵	۸			۹	۲		۱
	۱		۳				۵	
	۹					۴	۶	